

STANOVISKO

**PŘEDSTAVENSTVA ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY
K OTÁZCE SEPISU NÁVRHŮ NA ODDLUŽENÍ ZA ÚPLATU OSOBOU,
KTERÁ JE DRŽITELEM ŽIVNOSTENSKÉHO OPRÁVNĚNÍ**

(schváleno představenstvem České advokátní komory dne 9. října 2012)

1. Podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, platí, že poskytováním právních služeb se rozumí zastupování v řízení před soudy a jinými orgány, obhajoba v trestních věcech, udělování právních porad, sepisování listin, zpracovávání právních rozborů a další formy právní pomoci, jsou-li vykonávány soustavně a za úplatu. Je nesporné, že sepis návrhů na oddlužení je poskytováním právních služeb, neboť jde o písemné podání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, popř. o sepis listiny o právním úkonu [§ 11 odst. 1 písm. m) advokátního tarifu].

2. Při posuzování, zda sepis návrhů na oddlužení podle insolvenčního zákona je možné vykonávat za úplatu na základě živnostenského oprávnění, je proto s ohledem na výše uvedené třeba soustředit se na otázku, zda jde při výkonu činnosti takovýchto osob o poskytování právních služeb. Česká advokátní komora má za to, že v tomto případě se o poskytování právních služeb jedná a dané osoby tudíž porušují zákon o advokacii, neboť podle § 2 citovaného

zákona jsou oprávněni poskytovat právní služby na území České republiky pouze advokáti (tím není dotčeno poskytování právních služeb notáři, soudními exekutory, patentovými zástupci a daňovými poradci, popř. dalšími osobami, jimž zvláštní zákon svěřuje poskytovat právní služby, jakož i zaměstnanci právnické nebo fyzické osoby, popřípadě členy družstva vůči osobě, k níž jsou v pracovním nebo v jiném obdobném poměru, pokud je poskytování právních služeb součástí povinností vyplývajících z tohoto poměru).

3. Výše uvedené vyplývá nepřímo rovněž z ustanovení § 3 zákona č. 155/1991 Sb., živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, které v odstavci 2 vymezuje (pro fyzické osoby), co není živností. Lze proto vyslovit závěr, že osoby podnikající na základě živnostenského oprávnění pro obor činnosti poradenská a konzultační činnost nesmí při podnikání vykonávat takové činnosti, které lze vykonávat pouze na základě zvláštních zákonů, na které odkazuje živnostenský zákon u jednotlivých činností vymezených v § 3.